

Írta: Kricsfalvi Nóra

NÓRA SILK, A BOSZORKÁNY avagy miért hinnénk hiába?

Amerika, Long Island, 1959.

Képzeljünk el egy tipikus, unalmas, kertvárosi lakónegyedet, ahol még minden annyira új és egyforma, hogy a férfiek eltévesztik a kocsifeljárót, a gyerekek rossz házba mennek haza, és a fák kérge zöld foltot hagy a tenyéren. Mindenki anyagi biztonságban él, és természetesen mindenki ügyel a jó szomszédságra, amelynek fenntartása két szabályon alapul: ne üsd az orrod mások dolgába, és rendesen gondozd a pázsitodat. Egy koromsötét novemberi éjszaka Mr Olivera a gyapjútakarója alá bújt, oldalára fordult és arra gondolt, hogy fagyállót kell töltenie a Chryslerébe... és meghalt. (Mrs Olivera ekkor azonnal elutazott Virginiába.) Joe Hennessy helyi rendőr kétszer megpróbálkozott a méteres gaz kiirtásával, de az odakozmált lekvár immár pár hónapos illata már minden vevőnek sok volt.

A ház értéke ezután szinte napról napra zuhant, míg végül az elvált és rossz anyagi körülmények között élő, extravagáns Nóra Silk is meg tudta vásárolni. A környék lakói az elvált szót is csak suttogva merték kimondani, azzal pedig, hogy Nóra dolgozni kényszerült, már végképp nem tudtak mit kezdeni. Fia, Billy, állandóan egyedül volt, az iskolában pedig rendszeresen megdobálták társai. Nóra garázsának ajtaján nemsokára megjelent a felirat: boszorkány. Most pedig ha valaki azt hinné, hogy a könyv Nóra Silk problémáinak megoldásával foglalkozik, gyorsan felejtse el. Természetesen Nóra nem tud igazán mit kezdeni Billy egyre súlyosbodó depressziójával, de kiderül, hogy a kis Raymondot apja állandóan veri, míg Raymond egyszer csak kést nem ragad és tizenegy késszúrással megöli apját, Cathy csúnyácska, de mindenki számára rendelkezésre áll az iskolában. Donnáról, a szörnyen kövér háziasszonyról kiderül, hogy akár le is tud fogyni és gyönyörű nővé változik, aztán egy elegáns döntéssel elhagyja a gyermekeit és belekezd a nagy önmegvalósításba egy közeli áruház eladónőjeként, a „Szent”-nek titulált autószerelő fia kocsilopásból élnek, Danny, az iskola legjobb tanulója elszökik csak úgy Floridába, hogy megnézze, tehetséges sportoló-e; és térjünk vissza Nórara: szeretője a tizenhét éves Ace.

Vannak hát problémák Long Island-ben, és mielőtt bezárnánk a könyvet, elgondolkozhatunk „az élet nagy kérdésein”, mert Alice Hoffman ezt nem tette. Pontosabban a felvázolt tények nagyon is komolyak, de az író Ken Loach filmjeivel ellentétben igyekszik megfogni a dolgok könnyebb végét. Tulajdonképpen egy roppant izgalmas könyvet olvashatunk, végig peregnék az események, azonban van valami, amitől az egész inkább szórakoztató, mintsem érdemi problémákat feltáró. A címbeli kérdésemet (miért hinnénk hiába) azonban fenntartom: higgyük el, hogy szemünk láttára tényleg felnőtt nemcsak néhány fiatal, hanem egy egész közösség; hogy a megmosolyogtató első oldalak, a konfliktusokkal, identitászavarral, devianciákkal teli cselekmény után az utolsó néhány oldal derűje (azaz happy end) jogos. Higgyük el, hogy valóban megoldódtak a felvetett konfliktusok, hogy minden család képes volt egy kis odafigyeléssel és egymásnak segítséssel rendezni háza táját. Higgyük el, hogy a könyv elolvasása után nyugodtan hátradőlhetünk karosszékükben. A regény természetesen saját műfajában tökéletesen megállja a helyét, egyetlen pillanatra sem csökken a feszültség, a végén pedig a minden jó, ha a vége jó séma ellenére súlyos gondolatok maradnak az olvasóban. A könyv célja elsősorban az önámítás és buta képmutatás leleplezése – ezt pedig Alice Hoffman bravúros ügyességgel megvalósította.

Az ismertető Alice Hoffmann Hetedik mennyország c. könyvéről készült.